Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

Specialitățile medicale şi paramedicale cărora le aparțineau invitații au fost: neurochirurgia, neurologia, neuroreabilitarea, neurospihologia, psihiatria.

O categorie mai puțin obişnuită de invitați la aceste manifestări medicale au fost specialiştii în arte: pictori, poeți, muzicieni, dansatori.

Aceştia au fost invitați deoarece tema principală a congresului a fost „Implicarea artelor în tratarea traumatismelor cranio-cerebrale". Acest concept este unul de dată foarte recentă şi presupune înglobarea în planul terapeutic, pe lângă abordările tradiționale medicale, psihologice, sociologice, profesionale, a relațiilor dintre pacient şi mediul său înconjurător şi, nu în ultimul rând, a reabilitării fizice a persoanei cu traumatisme neurologice, a relaționării mai strânse dintre abordarea medicală şi arte.

În acest sens, a fost prezentat un caz din Japonia, al unui tânăr de 17 ani, ajuns în stare vegetativă în urma unui accident rutier. Acesta a fost tratat cu o metodă numită Musicokinetic Therapy.

Tratamentul a cuprins mişcări pe verticală ale pacientului care este pus pe o trambulină elastică. În acest timp asculta muzică lentă, interpretată la pian sau saxofon, în reprize de 5 15 minute. Apoi pacientul este pus pe o minge cu diametrul de cel puțin 1 metru, mai întâi cu pieptul şi apoi cu spatele. Se pare că în acest mod este activat metabolismul dopaminei. Pentru ca acest tratament să fie eficient, inițiatorii lui spun că el trebuie inițiat foarte repede după producerea traumatismului.

După această fază pacientul este pus să asculte muzică ritmată şi apoi i se dă chiar un instrument muzical şi este pus să cânte la el.

După cum am văzut în filmul prezentat, acest tânăr a început să meargă, la început ajutat, într-un interval de 6 7 luni.

Un alt capitol la acest congres a fost discutarea unui test pentru măsurarea calității vieții. Acest test cuprinde întrebări cu teme

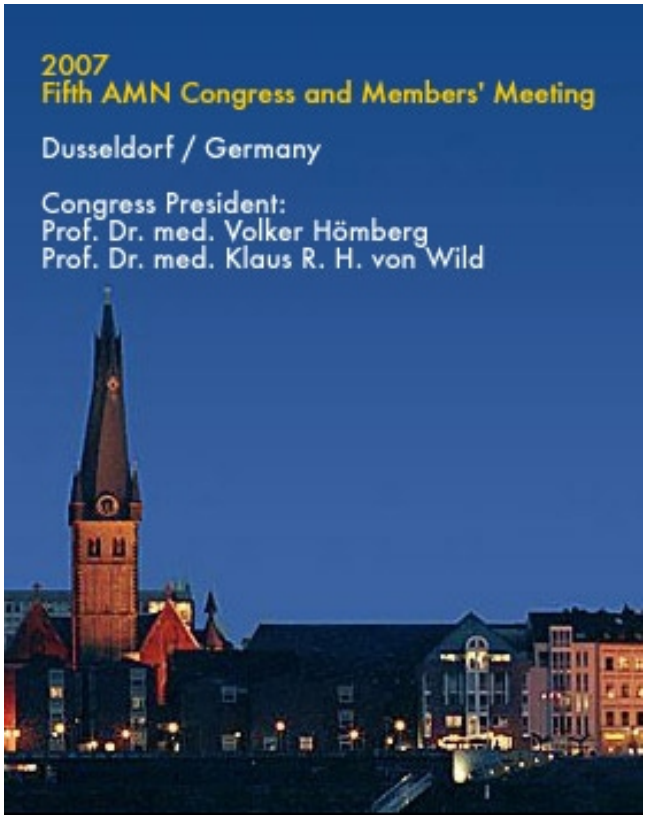
2007
Fifth AMN Congress and Members' Meeting
Dusseldorf / Germany
Congress President:
Prof. Dr. med. Volker Hömberg
Prof. Dr. med. Klaus R. H. von Wild

psihologice, sociale, ADL, starea funcțională, religie, spiritual. Testul a fost pus în operă de un grup de specialişti, numit International Trauma Task Force Group. El cuprinde 48 de întrebări, care vor fi traduse în limba română şi vor fi trimise persoanelor cu dizabilități. Testul se numeşte Qolibri.

Pe parcursul lucrărilor congresului am luat legătura cu numeroase firme producătoare de aparatură medicală şi de recuperare, cu care sperăm să colaborăm în încercarea de a creşte eficiența programelor noastre de recuperare fizică şi de îmbunătățire a nivelului calității vieții.

În final trebuie să remarc faptul că anul viitor, al VI-lea Congres AMN va fi organizat de România.

Prof. CFM **Dinu Mardare**
Clinica de Neurorecuperare
şi Medicină Fizică
Spitalul Clinic de Urgență
Bagdasar-Arseni Bucureşti

Undeva, acolo sus, Cineva mă iubeşte

- partea I -

TRACHE VICTORIA
Constanța

Mă numesc Victoria Trache, sunt din Constanța şi am 42 de ani. Am venit pe lume cu o cruce greu de purtat: m-am născut fără membrele inferioare. Un handicap deosebit de grav şi, pe lângă acesta, mai făceam parte dintr-o familie săracă cu multi copii. Părinții mei erau nişte oameni simpli şi trăiam cu toții într-o casă modestă, la țară. La vârsta de 5 ani, părinții m-au dat la un cămin-orfelinat din Craiova, unde nu au mai venit niciodată să mă vadă.

M-am trezit încă din fragedă copilărie abandonată, singură pe lume şi cu un handicap care şoca şi lumea medicală. Dar voința şi pofta mea de viață inexplicabilă m-au ajutat să supraviețuiesc în orice condiții şi să obțin succes după succes. Fiecare realizare, pentru mine reprezenta un succes. Mi s-au confecționat nişte proteze speciale şi, cu multă voință şi exerciții, am învățat să merg singură în cârje, am învățat să mă descurc.

Nu am disperat şi am avut întotddeauna încredere că UNDEVA, ACOLO SUS, CINEVA MĂ IUBEŞTE. Şi că El se va ocupa de toate. Şi aşa a fost!

M-am plimbat câțiva ani prin spitale, cămine, până când m-a cunoscut o familie de pocăiți şi m-au adoptat într-o oarecare măsură. În familia lor viața mea a intrat în normalitate. Aveam tot ce îmi trebuia, material şi spiritual. Aveam o familie care mă înconjura cu dragoste şi cu atenție si care se îngrijea de tot ce aveam eu nevoie. De educația mea, de profesori care să mă mediteze la domiciliu şi care îmi predau lecții de vioară, de pian (pe lângă lecțiile pe care le făceam la şcoală), de vacanțele mele, pe scurt, aveam o viață stabilă, o viață frumoasă şi cu multe perspective de viitor, mai ales că trăiam într-un oraş mare: Bucureşti.

Dar viața mea a fost un labirint de drumuri cu multe urcuşuri şi coborâşuri. Cutremurul din 1977 avea să-mi schimbe destinul. Am rămas toți pe drumuri, deoarece casa părinților mei adoptivi s-a dărâmat. Şi m-am trezit din nou abandonată. Părinții adoptivi mi-au căutat familia naturală încă de când m-au cunoscut, ca să poată încheia acte de adopție. Aşa că eu păstram legătura şi cu ei şi, deoarece îmi aminteam de frații şi surorile mele, mă duceam o dată pe an, în vacanța mare, să îi văd.

După cutremur, părinții naturali m-au rugat să mă întorc la ei şi, neavând altă alternativă, am acceptat. Aşa că m-am întors iarăşi în familia modestă şi săracă din care proveneam cu adevărat. Am avut un adevărat şoc. Viața de la țară cu viața din Bucureşti nu se compară. Părinții mei naturali nici nu au vrut să audă de continuarea studiilor mele. Aveam 12 ani când m-am întors, deci nu terminasem nici şcoala generală. Am pierdut mulți ani la țară fără să realizez ceva concret în viață şi am fost nevoită să-mi irosesc cei mai frumoşi ani ai tinereții. Chiar dacă nu mă duceam la şcoală, eu învățam după cărțile şi caietele surorilor mele. De multe ori eu le făceam lor lecțiile pentru la şcoală. Teoretic pierdeam nişte ani de şcoală, dar practic eu eram la zi cu studiul. Şi lucrul acesta mi-a ajutat mai târziu, când am terminat şcoala generală la fără frecvență.

Am învățat să fac tot ce se putea manual ca să-mi câştig existența. Am tricotat, am croşetat. Învățam aşa… din mers, de la o vecină, de la un musafir. Deja de la 14 ani eu mă întrețineam singură. Tricotam de dimineața până seara târziu dar nu neglijam să mă autoeduc. Citeam foarte mult şi orice găseam. Eram într-o continuă căutare de cărți. Şi toate aceste învățături mi-au prins bine în viață.

De viață sentimentală nici nu putea fi vorba. Toate iubirile, cum veneau aşa se duceau. Era frumos la început dar pe urmă nu mai conta cât de frumoasă şi deşteaptă eram. Faptul că aveam un handicap conta enorm şi nimeni nu mă voia pe mine pentru fiul lor.

- va urma -

Cuvintele speranței (II)

Ion Buciuman

"Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi!"
Ioan 14,18

Uneori avem impresia că toți ne-au întors spatele şi nimeni nu mai are nevoie de noi. Dar aceasta este numai o impresie. În realitate, avem un Tată minunat. Dacă nu ştim sau dacă am uitat acest lucru, nu este vina Lui. Adevărul este că Dumnezeu continuă să ne caute, deşi din punctul Lui de vedere nu suntem niciodată pierduți. El ştie totdeauna unde suntem, cum ne simțim şi ce facem. Noi însă nu suntem permanent conştienți de acest lucru. Dumnezeu este continuu doritor sa ni Se descopere şi să facă să înceteze singurătatea noastră.

Este un lucru cert că suntem făcuți pentru a locui şi a munci împreună. Când acest deziderat se împlineşte, trecem cu bine peste toate câte or fi şi peste toate cum or fi. Când ne aflăm însă singuri, lucrurile se schimbă. Belşugul în singurătate este mai greu de suportat decât sărăcia în mijlocul prietenilor. Tinerețea şi sănătatea în izolare, marginalizarea şi indiferența din partea celorlalți este mult mai dureroasă decat suferința, bătrânețea şi neputințele îndurate alături de cei dragi. Dar cînd la neputință se adugă şi părăsirea, se pare ca avem de-a face cu ceea ce este cel mai rău. Să fii al nimănui este cel mai dureros lucru care ni se poate întâmpla.

Viața noastră se desfăşoară mai ales dincolo de a mânca şi a bea. În adâncul sufletului avem dorințe şi nevoi pe care bunurile materiale nu ni le pot satisface. Uneori bucatele sunt fără gust şi par să nu ne mai intereseze. Uităm să mâncăm, nu ne mai este sete pentru că altceva ne mistuie şi nu ne lasă în pace. Ne uităm în jur şi ceva ne lipseşte, ceva nu este la locul lui.

Avem nevoie de o anumită apartenență. Trebuie să fim ai cuiva. Trebuie să avem pe cineva. Trebuie să fim cu cineva. Nu putem sta şi nu putem trăi singuri.

"Naufragiatul" este un film devenit celebru prin problematica pe care o abordează. Titlul acestei pelicule descrie tema de bază care, prin traducere, nu a păstrat însă întreaga încărcătură semantică. Cuvântul în engleză este "cast out" şi exprimă ideea lipsei de sens atunci când cineva se descoperă pe sine in afara unei relații. Personajul principal este un bărbat, angajat al firmei FED-EX, care trăieşte singur mai mulți ani pe o insulă, în urma unui naufragiu. În acest timp el trebuie să inventeze ceva care să-i satisfacă nevoia de apartenență. Dintr-o minge de volei îşi

>>> continuare în pagina 05

>>> continuare din pagina 04

confecționează, cu ajutorul propriului sânge, un companion căruia îi dă şi un nume: "William". Naufragiatul vorbeşte permanent cu mingea de volei pe post de William. Uneori se supără, alteori îl aruncă mânios afară din colibă, apoi îl caută, îşi cere iertare. Cel mai greu îi vine atunci când îl pierde pe Will în mijlocul valurilor oceanului, plutind în derivă, în ideea întoarcerii la iubita pe care o poartă în capacul ceasului atârnat cu un şnur la gât.

Drama adevărată se dezlănțuie însă atunci când, ajuns înapoi printre oameni, constată că fosta lui iubită este deja căsătorită şi are doi copii. Abea atunci Naufragiatul se simte cu adevărat neputin-cios şi singur. În dorința de a-şi regăsi sensul existenței, îşi face o misiune din a duce la destinație un colet recuperat din naufragiu. În mod dureros, destinatarul nu este acasă. Acest lucru i-ar fi dat o anumită satisfacție, dar nici măcar acest minim confort nu îi este oferit. El constată că toată grija si suferințele sale nu mai au nici un sens. Filmul se termină cu un puternic gust amar de confuzie, neputință şi durere. Aceasta pare să fie concluzia unui număr destul de mare de semeni întru rațiune.

Vestea bună este însă că există un răspuns plin de speranță la toată durerea şi neputința umană. Dumnezeu promite că Se ocupă personal şi atent de fiecare dintre noi. El nu ne va lăsa orfani. Nu vom fi abandonați. Nu vom fi ai nimănui. El Se interesează de noi.

Uneori avem impresia că toți ne-au întors spatele şi nimeni nu

mai are nevoie de noi. Dar aceasta este numai o impresie. În realitate, avem un Tată minunat. Dacă nu ştim sau dacă am uitat acest lucru, nu este vina Lui. Adevărul este că Dumnezeu continuă să ne caute, deşi din punctul Lui de vedere nu suntem niciodată pierduți. El ştie totdeauna unde suntem, cum ne simțim şi ce facem. Noi însă nu suntem permanent conştienți de acest lucru. Dumnezeu este continuu doritor sa ni Se descopere şi să facă să înceteze singurătatea noastră.

Atunci când cineva Îl recunoaşte şi Îl acceptă pe Dumnezeu în viața sa, va fi surprins să afle cât de mulți prieteni, frați şi surori găseşte odată cu întoarcerea Sa. Apropiindu-se de Dumnezeu, omul reintră în mod conştient în familia divină. Cerul şi pământul îşi dau mâna din nou. Este refăcută o solidaritate prin care suntem aduşi acasă. Viața are din nou sens şi ne poate oferi măcar o minimă bucurie, în ciuda neajunsurilor şi provocărilor curente.

Făgăduința divină merge însă cu mult mai departe decât bucuria reîntregirii familiei spirituale a lui Dumnezeu. Prin experiența religioasă a întoarcerii şi pocăinței, Dumnezeu are în vedere aşezarea din nou a lucrurilor. În acest sens, Isus Hristos a promis că va reveni, în mod literal, pe norii cerului, pentru a reface realitățile aflate în planul divin de la început.

El va fi Dumnezeul tuturor celor care L-au primit ca Mântuitor. El va şterge orice lacrimă din ochii tuturor naufragiaților din toate timpurile. El va fi cu ei întotdeauna şi ei vor fi poporul Lui în vecii vecilor.

Se va întoarce!

(Pastor Bill)

"Mă voi întoarce!"

(Ioan 14:3b)

La începutul secolului al XX-lea, exploratorul Shacklelon se afla într-o expediție în căutarea Polului Sud. La un moment dat, au apărut unele dificultăți şi el a fost obligat să-şi lase câțiva oameni din echipaj pe Insula Elefantului, promițându-le însă că se va întoarce după ei.

Oamenii lui l-au aşteptat în fiecare zi. Când a revenit după ei, unul dintre cei lăsați pe insulă i-a spus:

- N-am pierdut nicio clipă speranța. Am crezut că te vei întoarce după noi, deşi împrejurările nu ne-au fost deloc prielnice. Ne-ai promis că te vei întoarce, iar noi te-am aşteptat: în fiecare dimineață ne-am strâns sacii de dormit, pregătindu-ne cu tot echipamentul de plecare, astfel încât să fim gata la sosirea ta.

****

Pe la mijlocul secolului al XX-lea, după capitularea Insulelor Filipine în fata armatei japoneze (al doilea război mondial), Douglas MacArthur, general în armata Statelor Unite, a afirmat:

- Mă voi întoarce!

Iar după aproximativ trei ani, generalul MacArthur s-a întors triumfător, după cum promisese.

****

Tot în secolul al XX-lea, de data asta în filmul "Terminator", guvernatorul Arnold Schwarzenegger rosteşte un hotărât: *"Mă voi întoarce!"* înainte de a părăsi un sediu al poliției. Chiar s-a întors la scurt timp, dând buzna cu maşina... pe uşa din față!

****

Biblia ne spune clar că Isus Se va întoarce. Dar îl las mai bine pe Ioan să vă relateze cuvintele lui Isus despre revenirea Sa: *"Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu şi aveți credință în Mine. În Casa Tatălui Meu sunt multe locaşuri. Dacă n-ar fi aşa, v-aş fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Şi după ce Mă voi duce şi vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce şi vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți şi voi. Ştiți unde Mă duc şi ştiți şi calea într-acolo."*

(Ioan 14: 1-4)

****

Cred că ar trebui să iau aminte la ce a spus unul dintre oamenii lui Shackleton: *"N-am pierdut nici o clipă speranța. Am crezut că te vei întoarce după noi, deşi împrejurările nu ne-au fost deloc prielnice. Ne-ai promis că te vei întoarce, iar noi te-am aşteptat: în fiecare dimineață ne-am strâns sacii de dormit, pregătindu-ne cu tot echipamentul de plecare, astfel încât să fim gata la sosirea ta."*

****

Te rog să mă scuzi, dar între timp vreau să-mi fac bagajul!

TU…?

Lombalgiile şi tulburările digestive

Prof. CFM **DINU MARDARE**
Clinica de Neurorecuperare
şi Medicină Fizică
Spitalul Clinic de Urgență
Bagdasar-Arseni Bucureşti

Tulburările digestive

Schleyer-Saunders explica în felul următor mecanismul lombalgiilor prin afecțiuni digestive:

- ✓ lombalgiile pot coexista cu tulburări digestive, dar pot fi antrenate de ele.
- ✓ orice distensiune intestinală, destinzând şi mezenterul, cauzează lombalgia.
- ✓ apendicita retrocecală provoacă contractura psoasului; acesta cauzează o atitudine posturală vicioasă prin dezechilibrul bazinului.
- ✓ Frecvența lor e mai redusă în comparație cu afecțiunile colo-rectale, ca:
  a) rectosigmoiditele,
  b) diverticulitele,
  c) fisurile anale,
  d) cancerul colonului sau rectului.

Dar lista cauzelor digestive nu se poate încheia aici. St. Suteanu şi colaboratorii, expunând cauzele extravertebrale ale lombalgiilor, disting trei mari categorii: cauze renale, cauze ginecologice şi cauze digestive. În categoria acestora din urmă intră şi:

e)ulcerul gastro-duodenal,
f) cancerul gastric,
g) pancreatita cronică (şi acută),

completându-se astfel lista lombalgiilor de cauză digestivă.

Diagnosticul afecțiunilor digestive mai importante:

Apendicita

Semn major: durerea la presiune în regiunea apendiculară.

Puncte apendiculare: McBurney, Lanz, Sonnenburg, Monro etc.

Manevre: Blumberg, Rowsing, Iaworski, Lambescu (semnul şocului lombar în dreapta).

Durerea iradiată în coapsă = semnul Enriquez şi Gutmann, în forma claudicantă a apendicitei cornice.

Interesează, în special, forma cronică a apendicitei retrocecale. În acest caz durerea este lombară şi nu în punctele citate.

Examenul radiologic este foarte concludent.

Sindromul ulceros stă la baza diagnosticului clinic de boală ulceroasă. Dintre cele cinci simptome principale, cel mai important este durerea, localizată celmai frecvent la epigastru. Dar sunt cazuri când epigastralgia iradiază în tot abdomenul, fie spre umeri, fie paravertebral, iar caracterele acestei epigastralgii îndepărteaza posibilitățile unei erori.

În general, durerea este post-prandială, cu un orar aproape fix. Foamea este "dureroasă" sau "imperioasă", durerea dispare prin alomentație, vărsături, ingerare de algocalmine şi repaus la pat. În afară de caracterul ritmicității, periodicitatea formează fundamentul diagnosticului clinic. După mulți autori, studiul secreției gastrice îşi pierde din valoare, în favoarea examenului radiologic, în care radiologul este pe poziția unui "vânător de nişe", ceea ce face ca acest examen să fie pozitiv numai în 80-90% din cazuri.

Pentru aceste motive, examenul clinic este decisiv.

Importanță redusă mai au gastroscopia, reacțiile Weber, Adler, Gregersen sau Mayer pentru cercetarea hemoragiilor oculte, identificarea porfirinelor în fecale şi poliglobulina.

În ceea ce priveşte ulcerele duodenale, sindromul clinic ulceros este prezent. Aici radiologia este mult mai variabilă. Condițiile "perfecte" ale examenului radiologic în ulcerele duodenale o formează:

- ✓ clişeele luate în serie, cu grijă, la intervale scurte;
- ✓ examenul în perioada de activitate ulceroasă;
- ✓ poziția în decubit ventral, uşor înclinat;
- ✓ compresiune dozată;
- ✓ injecția cu substanțe farmacodinamice, de preferință Probantin.

>>> continuare în pagina 08

>>> continuare din pagina 07

Diverticulul duodenal inflamat este recunoscut radiologic.

Boala Crohn-Oppenheimer, sau ileita terminală, se manifestă radiologic prin string-sing (semnul sforii), iar clinic prin diaree intermitentă, ori continuă, şi tumoră dureroasă la palpare în fosa iliacă dreaptă.

Diverticului lui Meckel inflamat poate prezenta aspectele unei apendicite sau ileite terminale.

Cancerul gastric. Dintre cele două categorii de semen, clinic şi radiologic, ultimele sunt prioritare ca importanţă, deoarece "imaginea de cancer nu dispare efectiv niciodată şi creşte progresiv".

Pancreatita cronică este mai reliefată ca factor de lombalie prin sediul retroperitoneal al organului.

Pancreatita cronică dureroasă are ca sediul dominant al crizelor regiunea dorso-lombară. Pentru diagnosticul unei pancreatite cronice e bine să reţinem următoarele:

- ✓ este secundară unei afecţiuni a altui organ abdominal
- ✓ simptomele clinice sunt variabile, puţin specifice şi, mai ales, manifestate la distanţă
- ✓ există totdeauna pierdere ponderală
- ✓ glandele salivare încearcă să supleeze funcţional pancreasul, deci sialoree
- ✓ apar flatulenţa, subicterul discret,tulburările trofice cutanate, tulburări psihocelebrale şi polinevrite, foetor oral şi chiar tulburări neuro-endocrine cu disinsulinism.

Rectocolitele şi, în general, cancerle sau inflamaţiile rect-colice determină lombo-sacralgii sau lombo-sciatalgii prin următoarele mecanisme patogene:

- ✓ prin proces de periviscerită (perirectită, perisigmoidită, etc)
- ✓ prin complicaţii peritoneale
- ✓ prin afectarea limfo-ganglionară
- ✓ prin procese de nevrită, plecsită lombosacrată, hipogastrică şi sacrată în cazul patologiei rectale; plexită solară, lombo-aortică şi hipogastrică în patologia colonului;
- ✓ prin extensiunea unei stări de trombofeblită cu punct de plecare ano-rectal
- ✓ prin distensiune entero-mezenterică.

Întrucât cancerul rectal pare să constituie o frecventă localizare a tumorilor maligne ale intestinului şi la femei (35%), menţionăm câteva date cu privire la diagnostic:

- ✓ se vor depista cu atenţie primele semne funcţionale şi nu se va aştepta apariţia semnelor generale ale neoformaţiei
- ✓ se va reţine că debutul clinic îl formează următoarele elemente:

a. constipaţia alternând cu diaree
b. senzaţia de corp străin intrarectal şi tenesme
c. secreţie sero-muco-sanguinolentă
d. rectoragia

- ✓ durerea este tardivă. Cauza o formează perirectita, pierderea formaţiunilor nervoase, mişcările peristaltice
- ✓ pierderea formaţiunilor învecinate determină dureri lombare, durere pe traiectul sciaticului
- ✓ explorările paraclinice curente sunt:

a. tactul rectal
b. rectoscopia
c. explorarea radiologică.

Tratamentul este radiologic (în măsura radiosensibilităţii tumorii) şi chirurgical.

Ca adjuvant chimioterapia.

Bibliografie: "Algiile lombo-sacrate la femei" (Alexandru Lambescu, Gh. Gornic, Cornel Prosteanu, Eugenia Taurescu)

NOTĂ: ***Scopul acestei rubrici este de a ajuta cititorii să folosească în mod raţional resursele terapeutice ale plantelor medicinale. Pentru diagnosticul şi tratamentul bolilor apelaţi la medicul de familie sau la un medic specialist.***

Dracila

Dracila (Berberis vulgaris), pe alocuri numită şi lemn galben, este un arbust care creşte împreună cu alte tufişuri la marginea pădurilor. Datorită aspectului său plăcut, este cultivată ca gard viu pentru delimitarea grădinilor. Deşi datorită ramurilor prevăzute cu spini grupaţi câte trei, planta pare să fie foarte defensivă, prin florile ei, mirositoare şi colorate în galben, reprezintă un punct de atracţie pentru insecte şi în special pentru albine. Fructele sunt elipsoidale de culoare roşie. În scop medicinal se recoltează scoarţa atât de pe rădăcini, cât şi de pe tulpină (Cortex radicis Berberidis).

Substanţe active, acţiune şi proprietăţi

Scoarţa de dracilă conţine un număr mare de alcaloizi cum ar fi berberina, berbamina, oxiacantina, precum şi taninuri, răşini. Preparatele şi extractele din dracilă au acţiune colagogă, hemostatică, tonic stomahică, diuretică, febrifugă, vasodilatatoare, hipotensivă, bacteriostatică (activă faţă de bacilul tuberculozei), antispastică, citostatică.

Indicaţii terapeutice, p**reparare şi administrare**

Fitoterapia cu preparate din lemn galben îşi găseşte aplicaţii în tratarea afecţiunilor hepato-biliare, a icterului, a metroragiilor, a stomatitei, gingivitei, a tuberculozei şi leyshmaniozei.

Pentru uz intern se prepară un decoct din ½ linguriţă de scoarţă mărunţită la 1 cană cu apă. Se fierbe 5 minute şi se filtrează după răcire. Se bea o cană sau cel mult 2 căni pe zi cu 30 de minute înainte de mâncare. Din rădăcini se prepară tincturi care se folosesc în diluţii mari.

Pentru gargară se prepară decoct din 1 lingură de pulbere de scoarţă la 0,5 litri de apă.

Precauţii, efecte adverse

Depăşirea dozelor utile duce la apariţia unor efecte adverse cum ar fi greaţă, vărsături, ameţeli, convulsii, scăderea drastică a tensiunii arteriale. Preparatele din scoarţa de dracilă nu se administrează la copii, femei însărcinate sau în perioada de lactaţie iar la adulţi se vor folosi numai cu maximă prudenţă. La apariţia primelor semne nedorite, administrarea se întrerupe imediat.

Diverse

Fructele de dracilă conţin glucoză, fructoză, acid malic, pectine, vitamina C, fără prezenţa alcaloizilor din scoarţă. Se pot consuma ca aliment, sub formă de suc, sirop, gem, fiind o sursă de vitamina C.

Drețe

Planta numită popular drețe, iar după denumirea ştiinţifică "Lysimachia numularia", face parte din aceeaşi familie cu ciobo̧tica cucului (Primulaceae). Este o plantă de dimensiuni reduse, cu frunzuliţe rotunde, plasate perechi de-o parte şi de alta a tulpinii târâtoare. Creşte îndeosebi în locuri umede şi umbroase, având flori galbene care apar începând din luna mai până prin august.

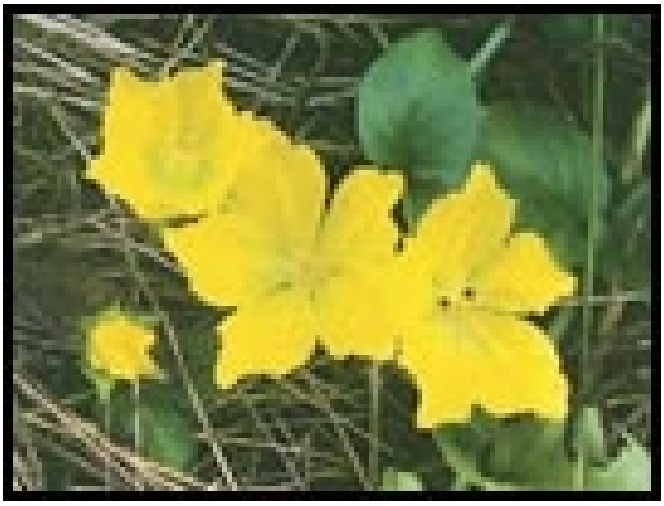

Substanţe active, acţiune şi proprietăţi

De la drețe se recoltează partea aeriană în timpul înfloririi care conţine taninuri, saponine, flavonoizi, leucoantociani şi acizi fenolici.

Indicaţii terapeutice, p**reparare şi administrare**

Planta este folosită intern în tratarea diareei, iar extern pentru tratarea plăgilor, a ulcerelor varicoase şi a reumatismului. Experimentele de laborator au pus în evidenţă acţiunea antimicrobiană, inclusiv asupra bacilului tuberculozei precum şi acţiune analgezică.

Infuzia se prepară din 2 linguriţe de plantă uscată la o cană cu apă. Se beau 1-2 căni pe zi.

Pentru tratarea plăgilor şi ulcerelor se aplică sub formă de comprese îmbibate în infuzie sau spălături locale.

Dr. VALENTIN NĂDĂŞAN

Materialul a fost preluat cu permisiunea autorului din volumul „Plantele medicinale uzuale în fitoterapie” Editura Prisma 2003.

Dacă doriţi să ne adresaţi întrebări suplimentare în legătură cu fitoterapia, puteţi să o faceţi accesând adresa de internet http://www.sanatateplus.net secţiunea „Întrebări”, subsecţiunea „Întrebări medicale”.

Mă aşteptam ca, odată cu venirea vremii calde şi posibilitatea unora dintre noi de a petrece o mare parte din timp afară din casă, numărul scrisorilor să scadă, iar bogăţia conţinutului lor să se diminueze, însă vă reamintesc că existenţa unor rubrici în cuprinsul revistei depind de scrisorile voastre (nu numai de numărul lor, dar şi de bogăţia conţinutului). Chiar şi numărul paginilor revistei, depinde de scrisorile voastre.

Aşa stând lucrurile, mulţumirile către cei ce au scris sunt şi mai calde. Vă mulţumesc şi vă îndemn să scrieţi mereu scrisori, bogate în conţinut, calde şi de suflet.

Tuturor cititorilor însă, acelaşi îndemn: SCRIEŢI!

Chită Adriana
Răchitoasa (Bacău)

Iată că ne-a ajutat bunul Dumnezeu şi am trecut cu bine şi iarna aceasta. A venit frumoasa primăvară în straie noi ca o mireasă pură, cu mireasma florilor, cu ciripitul păsărilor, iar razele soarelui încearcă să ne adune pe toţi sub razele lui călduroase. El nu face discrimare între noi: ne adună pe toţi şi ne dă căldură din belşug: pe cei buni, pe cei răi, pe cei cu handicap, pe cei sănătoşi.

Eu nu sunt poetă, dar când mă copleşeşte tristeţea, îmi înec amarul în scris, mă încurajez singură, dacă îţi plângi de milă nu te ajută cu nimic, ba dimpotrivă, îi întristezi şi pe cei de lângă tine. Aşa că dragii mei „capul sus şi cu Dumnezeu înainte".

Frumoase şi încurajatoare gânduri! Am vrut neapărat să le citim toţi, chiar dacă a trecut şi primăvara. Dacă n-ar fi fost decretul şi normele de publicat, ar fi apărut la începutul primăverii, atunci când tu le-ai trimis.

Mă alătur şi eu îndemnului tău adresat tuturor cititorilor: „Capul sus şi cu Dumnezeu înainte!"

Mocanu Doina Polixenia
Milcovul (Vrancea)

Fiecare revistă pe care o primesc este o rază de lumină, un cadou de mare preţ care ne pătrunde în casă. Cu diferite afecţiuni, nu înseamnă că trebuie să ne închidem în noi, ca melcii în propriile cochilii. Trebuie să ne trăim viaţa aşa cum ne-a dat-o Dumnezeu, să fim fericiţi şi bucuroşi de puţinul nostru.

O revistă ce, prin titlul său, se vrea mobilizatoare, cel puţin a sufletelor noastre, a celor ce doresc să cunoască şi să ofere încredere persoanelor cu handicap. Un vers, o floare, un zâmbet, o încurajare venite din partea cuiva, înseamnă mult, înseamnă a dărui dragoste şi nu cred că aşa ceva nu poate fi la îndemâna oricui. Aşadar, prin intermediul acestei reviste, noi între noi, putem aduce unul altuia acest prilej frumos!

Frumos spus! Cum aş fi putut oare să primesc, să citesc, să mă bucur de aceste gânduri frumoase şi să nu le împărtăşesc şi celorlalţi!? Sunt sigur că vor plăcea tuturor. Îţi mulţumim!

Dănilă Elena
Grozeşti (Iaşi)

A fi hotărât să vezi ce mai poţi face, înseamnă a fi hotărât să lupţi cu tine însuţi oricât de perfidă ar fi lupta şi oricât de dureroase pot fi loviturile. Drumul acesta este aspru şi greu, şi oricât de greu ar fi, trebuie străbătut până la capăt.

Ridic privirea în sus şi spun: „Doamne, numai Tu poţi da sens sacrificiului meu. Dragostea de Tine trezeşte în noi toată durerea lumii acesteia".

Îndemnul meu a fost şi va rămâne: „Învaţă să simţi, învaţă să trăieşti, căci acesta este drumul care duce la desăvârşire". Iată că numai aşa ar putea căpăta sens frumuseţea sufletească a unui om cu trupul frânt. Căci pentru unii viaţa e o luptă, o continuă căutare în tăcerea nemiloasă şi străină a lumii în care trăiesc.

Din momentul în care am realizat că scrisoarea este de la tine, a apărut în mintea mea siguranţa că vor fi iarăşi gânduri deosebite, demne de a fi împărtăşite şi celorlalţi prieteni.

Mulţumesc şi mulţumim, Elena!

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos (Argeş)

Viaţa nu poate exista fără iubire, sinceritate şi respect. Eu cred că principalul lucru în viaţă este respectul. Din el vine, mai bine zis porneşte, iubirea. Dacă respectăm o persoană, automat o şi iubim. La fel de important ca respectul este şi sinceritatea. Dacă avem în suflet aceste două calităţi, sinceritate şi respect, înseamnă că avem un suflet, un caracter frumos.

Când studiem o persoană, principalul lucru care trebuie să-l analizăm atent trebuie să fie sufletul. Pe mulţi am observat că-i interesează aspectul fizic. Pentru mulţi contează ca partenerul sau partenera să fie frumos sau frumoasă. O fi contând şi aspectul fizic, dar ce facem atunci când partenerul sau partenerul are un chip angelic, iar în interior îşi are sălaş iadul? Eu consider că sufletul contează. Partenerul sau partenera trebuie să ne respecte, să ne iubească cu adevărat şi să fie sincer(ă).

Nu putem fi iubiţi şi respectaţi dacă nu iubim şi respectăm noi mai întâi, necondiţionat. Şi ai perfectă dreptate: dragoste fără sinceritate şi respect nu se poate (şi ar mai fi câteva „ingrediente" fără de care nu se poate).

Şi într-adevăr: *„şi noi, cei bolnavi, avem dreptul la viaţă, la iubire, la fericire"*. Felicitări pentru citirea întregii Biblii.

Niţu Laura
Gura Vitioarei (Prahova)

Mulţumesc pentru că ai reuşit, ca de fiecare dată, să primesc revista care o deschid cu multă grabă să văd ce mai este nou dar, în acelaşi timp, să ne şi întărim.

„Aminteşte-ţi întotdeauna să uiţi / Ceea ce te-a întristat / Dar să nu uiţi vreodată să-ţi aminteşti / Ceea ce ţi-a adus bucurie. / Aminteşte-ţi întotdeauna să uiţi / Necazurile care au trecut / Dar să nu uiţi vreodată să-ţi aminteşti / Binecuvântările pe care le primeşti / În fiecare zi."

Nu lăsa ca atitudinile negative să-ţi fure binecuvântările pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru viaţa ta. Toate lucrurile lucrează spre binele celor ce reacţionează pozitiv.

„Atitudinea noastră este mai importantă decât circumstanţele care o provoacă."

Laura, tu ştii bine cui trebuie să-I mulţumeşti şi cine merită toate mulţumirile noastre!?

Cât despre frumoasele gânduri trimise, într-adevăr, merită să fie citite de toţi. Cât despre penultima frază, cred că ar trebui citită şi făgăduinţa din Romani 8: 28.

Mulţumesc şi mulţumim, Laura!

>>> continuare în pagina 11

>>> continuare din pagina 10

IN MEMORIAM

Mi-e greu să mă împac cu gândul că LENUȚA BĂLAN nu mai este printre noi. Se pare că Dumnezeu S-a îndurat şi a chemat-o la El, punând capăt chinului fizic şi psihic ce dura de mulți ani.

Ne-am cunoscut la Vâlcele, unde ne-am întâlnit de două ori în anii `90, păstrând o legătură tot mai strânsă, pe parcurs impresionându-mă povestea ei de viață, pe care puțini dintre noi ajung s-o aibă.

Singură la părinți, a rămas orfană de mamă mult prea de timpuriu. Pe atunci distrofia ei era la începuturi, nu prea ştiau despre ce era vorba. Se putea descurca singură, cu tatăl ei. Dar boala progresa, îi era tot mai greu şi, cum un necaz nu vine niciodată singur, după câțiva ani îşi pierde şi tatăl, rămânând în grija lui Dumnezeu şi a familiei unui unchi de care o despărțea gardul. Au urmat ani de chin, îndeosebi sufletesc. Fără nici un venit, se achita de servicii lucrând macrameuri sau tricotând diverse, rudele folosindu-se de bunurile ei, însuşindu-şi-le încet-încet. La fel cu grădina, dându-i şi ei mai nimic din recoltă, mințind-o că nu s-a prea făcut (ea neputând să mai iasă singură din casă).

Pentru acele rude era o grea corvoadă faptul că trebuiau să-i poarte de grijă, chiar dacă o lăsau mai mult singură ore în şir. N-a fost mai bine nici după ce a apărut legea pt. persoanele cu handicap, primind un salariu şi carte de muncă.

Pentru acele rude era o grea corvoadă faptul că trebuiau să-i poarte de grijă, chiar dacă o lăsau mai mult singură ore în şir. N-a fost mai bine nici după ce a apărut legea pt. persoanele cu handicap, primind un salariu şi carte de muncă.

Agresată verbal, dacă nu o fi fost şi fizic, i se reproşa că nu murea odată... Dar nici nu acceptau să le ia altă persoană locul. Abia după ce au decedat unchiul şi soția sa, pe care a înlocuit-o o vreme nora acestora, Lenuța a putut să aibă ca însoțitoare o vecină tânără, cu copii mici, cu o situație mai grea şi care nu a fost cu mult mai bună, dar altceva nu era de găsit într-un sat unde fiecare e cu treburile şi problemele lui.

Mi-a ajutat Dumnezeu s-o vizitez de două ori în urmă cu 3-4 ani. Bucuria revederii după ani, a întâlnirii în sine, a fost reciprocă în acea căsuță ce părea că geme de bătrânețe, cerşind parcă nişte reparații care să-i împiedice prăvălirea.

Am avut noroc de fiecare dată să nu nimeresc după o ploaie, care ar fi făcut imposibilă intrarea maşinii pe ulița ce pornea de la şoseaua principală, chiar de lângă Primărie, ducând către o margine a satului, unde se afla locuința prietenei mele, deoarece s-ar fi împotmolit în noroiul adânc. (Dun cauza aceasta era problemă şi cu ambulanța, care nu o dată a făcut cale întoarsă când o solicita)

Telefonul, atât de necesar cuiva în situația noastră, lipsea, deoarece Romtelecom "nu-şi permitea" să "planteze" câțiva stâlpi pe acea uliță doar pt. ea. I-l instalau dacă ar fi suportat ea acele costuri (?!).

Piatra e o localitate destul de mare, dar oare era aşa de săracă sau primarul, care i-a refuzat Lenuței orice cerere de ajutor (nu cred că avea aşa multe cazuri ca al ei) nu e suficient de gospodar, dacă o uliță destul de solicitată nu e măcar pietruită cât de cât?...

Aş fi vrut să fi putut sta cu ea mai mult decât cele câteva ore ce le aveam la dispoziție, să-i prelungesc bucuria. Însă mi-a fost suficient să văd realitatea. În timp ce afară era o căldură greu de suportat, în camera ei era rece. Anotimpurile reci erau durere pt. ea, deoarece teracota nu încălzea suficient, oricât foc avea în ea.

Rămânea fără lemnele nespus de scumpe, din care i se mai şi furau, mai făcând rost de ciocălăi sau tulpini uscate de floarea-soarelui, pe care le combina cu cărbuni.

Mult îşi mai dorea să-şi simtă oasele încălzite de soare, dar cu greu o scoteau o dată sau de două ori pe vară în fața casei: ba că era grea, ba că nu era căruciorul bun, ba că nu aveau timp...

Simțea nevoia să stea de vorbă nu doar cu copiii de pe uliță, care o mai şi necăjeau, mai făceau stricăciuni (cineva i-a omorât şi cățeluşa care fătase de puțină vreme şi care era un paznic bun al casei, după care Lenuța a suferit mult anul trecut) despre banalități sau cu însoțitoarea care i se plângea de veşnicile-i probleme gospodăreşti, cu bărbatul bețiv, etc.

Scrisorile erau adevăratele ei sărbători, dar şi astea se rătăceau adesea, deoarece poştasul nu se deranja până la casa ei decât cand îi ducea bani, restul trimițând pe cine-i ieşea în cale dintre vecini.

Florile erau bucuria ochilor şi a sufletului ei şi suferea când mureau fiind neglijate sau prost îngrijite. I-am dus din tot ce îşi dorea şi aveam eu. Nimic n-o bucura mai mult.

Dacă nu mă dobora neputința, aş fi continuat s-o vizitez anual.

Am ajutat-o cum am putut , la nevoie, cei câțiva care i-am fost foarte apropiați, colegi de suferință. Ştiu că a fost prea puțin, din păcate, dar am certitudinea că acest lucru o făcea să nu se simtă atât de singură.

Iată însă că sfârşitul inevitabil a venit, ajutat de o răceală care i-a slăbit şi mai mult inima, acea inimă care chiar nu ştiu cum a rezistat atâtor încercări. S-a întâmplat în noaptea lui 20 ianuarie (după cum am fost informată cu mare întârziere). De ceva vreme dormea în şezut, altfel se sufoca (nici de somn normal n-a avut parte cu lunile, cu anii). Însoțitoarea, care dormea la picioarele ei, trezindu-se pe la ora 3, a găsit-o rece.

S-a stins ca o lumânare, îndurând atâtea şi fără a cere prea mult. A avut mare curaj, nevrând să-şi lase căsuța pentru un loc într-un Centru de Îngrijire unde i-ar fi fost mult mai bine. Cât mă cred eu de puternică, nu aş fi avut acest curaj.

A fost dusă, după obiceiul locului, cu lăutari lângă părinții ei dragi, de care nu s-a putut bucura prea mult în viață.

Amintirea ei nu se va şterge din sufletul nostru, al celor care am iubit-o ca pe sora noastră dragă, cu care nădăjduim să ne întâlnim cândva ACOLO unde nu vor mai fi lacrimi şi durere.

ODIHNEASCĂ - SE ÎN PACE !

IERTARE

pentru Vali Schipor

Către seară, iată vremea
Trist, tăcut, s-a aplecat
Cerul e-un vârtej adesea,
Tu ai vrut să mă despart…

Să rămâi cu strălucire
Tot cu zâmbet pe obraz
Iar de-ți plângi acum păcatul
Te vei mântui chiar azi!
Domnul să te binecuvânteze!

Bivol Dumitru - Piteşti

Talentul… (Creatia ta)

MULȚUMESC DOAMNE!

Mulțumesc Doamne
Că mi-ai ieşit în cale
Că nu mă laşi să sufăr
De singurătate.

De când Te-am întâlnit
Totul s-a schimbat,
Cred că fericirea,
În mine s-a mutat.

Alungându-mi durerea
Tu m-ai făcut să râd
Şi m-ai făcut
Să nu îmi pierd speranța.

Tot ce îmi doresc
Acum de la viață
E ca Tu să mă iubeşti
Şi de rele să mă păzeşti
Îți mulțumesc Doamne că exişti!

Nicola Constantin - Galicea Mare (Dolj)

Talentul… nu cunoaste handicap!

UŞA ÎNCHISĂ…

Iată la uşă Eu stau şi tot bat,
La masă la tine să fiu invitat,
De ani te tot caut, cu-al dragostei foc,
În casă la tine să-Mi faci un mic loc.

Iubirea ce-o am pentru tine acum,
Mă face s-aştept, aşteptându-te în drum,
Priveşte că timpu-i prea-naintat,
Menirea-ți se pare, demult ai uitat.

Deschide, cât încă mai bat iubitor,
Căci viața ta trece, ca pasărea-n zbor,
Răbdarea şi ea, o limită are,
Nu pierde prilejul, că mergi la pierzare.

La capătul vieții când toate dispar,
Vei bate să intri, dar, fi-va-n zadar,
O uşă închisă şi tu vei vedea,
Cum Eu am găsit-o închisă pe-a ta.

Şi-atunci, în zadar, vei bate-n zadar,
Că toate au vreme şi limită, dar,
O viață întreag, te-am tot aşteptat,
Dar uşa, sta-nchisă, cu-n mare lăcat.

Ascultă-Mi dojana, deschide cât poți,
Scăpat să fii de-a infernului porți,
Un loc te aşteaptă, în cer luminos,
Dar, crede, Iubeşte
Şi vino la HRISTOS!

Din volumul *„Aminul veşnic”*
Gheorghe Spulber - Comăneşti (Bacău)

Talentul… (Creatia ta)

EU SUNT TÂLHARUL

Eu sunt tâlharul care,
Sunt răstignit pe cruce,
În dreapta Ta Iisuse,
Mântuitor prea dulce.

Pe Tine, sus pe cruce,
Tot eu Te-am răstignit,
Şi palmele în cuie,
Tot eu Ți-am pironit.

Păcatul meu e spinul,
Ce fruntea Ți-a rănit,
Şi vorbele-mi deşarte,
Pe-obraz Te-au pălmuit.

Şi fierea cea amară
Şi oțet, tot eu Ți-am dat,
Cu fiecare faptă,
Făcută cu păcat.

Mă pomeneşte Doamne,
În împărăția Ta,
Strig astăzi ca tâlharul
Ce sta în dreapta Ta.

Pentru păcate grele,
Mândrie, nepăsare,
Nădăjduiesc s-am parte,
De milă şi iertare.

Să-mi dai răbdare multă,
Şi-n suflet să-mi dai pace,
Să fiu supusul rob,
Ce voia Ta îți face.

Cât voi mai sta pe cruce,
Răbdând pentru păcat,
Să-mi pot spăla veşmântul,
Să Ți-l aduc curat.

Şi când ai să mă chemi,
La marea judecată,
Să fiu fără prihană,
Şi fața luminată.

Să-Ți cer din nou iertare
Că eu Te răstignesc,
Cu ori şi ce poruncă,
Pe care n-o împlinesc.

Pricopie Petrica Coteşti (Vrancea)

Talentul… nu cunoaste handicap!

COPILĂRIE PÂINE DULCE

Copilărie pâine dulce,
coaptă-n razele de soare
ce adulmecă-n câmpii
stele-n ochi de căprioare.

Este raza care creşte
doar pe-al inimii ogor,
fără tine, roata vieții
s-ar topi precum un nor.

Eşti lutul care cântă
în ulciorul plin cu apă,
toate visele frumoase
doar din tine se adapă.

Copilărie pâine dulce,
leacul fiecărui om
care luminează firea
sevă-n trunchiul unui pom.

Din volumul *„Copilărie pâine dulce”*
Magdalena Dorina Suciu

DIN IUBIRE

Lasă-mă, ochii plânşi să-i sărut.
Oricum, nu vei şti cine sunt.
Am suferit în tăcere şi-n taină mare
Iubire care sfârşit nu mai are.

Am să plec, cândva, pentru totdeauna
Luând cu mine şi stelele şi luna,
Dar am să-ți las la definitiva plecare
O inimă plină de dor şi-ncercare.

Iubirea mea pare aşa, o nebunie,
Ceva cu iz de cununie
Şi chiar de n-am fost cândva împreună,
Iubirea a fost spaima ce vesteşte furtună.

Cidem Narcis Brâslaşu - Constanța

Talentul… nu cunoaste handicap!

OCHII TĂI

Ochii tăi sunt doi luceferi
Ce sclipesc în umbra serii,
Aducând pe chip visarea,

Ochii tăi s-adânci ca marea
Şi de ne-nțeles ca ea,
Când se lasă înserarea.

Ochii tăi şoptesc în taină
Gânduri fără de-nțeles,
Şi-mi strecoară-n suflet teama
Ne-nțelesului firesc.

Ochii tăi cheamă speranța
Şi te-ndeamnă ne-ncetat
Ca să cauți adevărul,
În acel firesc uitat.

Georgescu M. Mona - Braşov

...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::...

Cu mare bucurie am primit sugestia voastră de a exista o asemenea rubrică în cadrul revistei noastre şi cu mare bucurie consemnez alte cereri de a ne ruga împreună pentru ceva sau pentru cineva anume.

Ştiu că este greu şi unora dintre noi chiar poate să li se pară ciudat sau chiar să-i deranjeze o asemenea rubrică (aşa aş fi simțit şi gândit eu în urmă cu câțiva ani), însă avem un Dumnezeu atât de minunat şi de dornic de a ne răspunde la rugăciu-ne (ştiu din propria-mi experiență), încât ar fi o lipsă de înțelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alții.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simțim unul cu celălalt, că ne pasă.

Cu ajutorul bunului Dumnezeu, am întocmit şi am înaintat la ASI (fostul SCOAR) cererea necesară pentru o nouă sponsorizare, pentru încă un an. Cum luna aceasta vor fi discutate toate cererile în Comisia de Evaluare, urmând ca să se hotărască care voi fi cele acceptate şi care cele respinse, revin cu rugămintea către toți cititorii: „genunchiul jos" toți cei care dorim ca această revistă să apară cel puțin încă un an de acum înainte.

Mulțumiri multe celor care s-au rugat şi vor continua să se roage pentru ca revista să poată apărea şi în viitor.

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

Să ne rugăm pentru Talpoş Grigore care are cancer la piciorul drept. Are mare nevoie de rugăciunile noastre, ale tuturor.

Să ne rugăm pentru Aurel ca Domnul să-l binecuvânteze şi să-l întărească să poată să ne țină vie revista prin tot ce Duhul Sfânt îl întăreşte şi-i pune pe suflet să ne pună nouă la dispoziție.

Să ne rugăm şi pentru părinții lui Aurel, ca să-i țină Domnul Dumnezeu cu sănătate şi multă credință ca să-i fie un sprijin în tot timpul vieții şi bunul Dumnezeu să-i răsplătească cu viață veşnică.

Mihalea Victorina - Sînandrei (Timiş)

Dragi prieteni, să ne rugăm ca să rămânem tari în confruntările vieții, create de o societate nu tocmai pozitivistă.

Să ne rugăm ca să ne lase liberă credința, să ne putem bucura în voie de bucuriile create de Dumnezeu, pentru că impunându-se o singură credință, întâlnirile noastre vor fi greu de realizat.

Rugați-vă pentru țara noastră.

Nițu Laura - Gura Vitioarei (Prahova)

Să ne rugăm să ne dea Domnul ploaie curată, să se facă cerealele, legumele, să aibă ce mânca vitele şi copilaşii, că ei sunt fără de păcat.

Chită Adriana - Răchitoasa (Bacău)

...::: Anunțuri de la cititori :::... ...::: Anunțuri de la cititori :::... ...::: Anunțuri de la cititori :::...

APEL UMANITAR!

Vă implor, ajutați-mă să-mi vindec copila. LARISA, în vârstă de 5 ani, nu a mers niciodată, suferind de SPINA BIFIDA. Costul transplantului e 20.000 dolari. Cât de puțin ați dona este un pas spre vindecare.

ZECHERU IONELA DANIELA
BRD scursala Ploieşti Cont:
în ron RO27BRDE300SV12183483000
în dolari RO37BRDE300SV34016043000
în euro RO29BRDE300SV34016203000
Vă mulțumesc din suflet!
Relații la tel. 0766.932.779 sau 0724.906.116
Http://www.acasatv.ro/noutati-acasa/emisiuni/la-povestiri-adevarate-pentru-ca-nu-si-simte-picioarele-o-fetita.html

>>> continuare în pagina 17

Neacşu Anghel & Claudiu - Petroşani

Aurele dragă te rog şi eu ceva împreună cu Claudiu, deoarece pe data de 7 iunie soția mea, ***Viorica,*** *împlineşte o frumoasă vârstă de 53 de ani. Eu şi băiatul îi dorim tot binele din lume, să aibă calea plină numai cu trandafiri şi să trăiască fericită lângă cei dragi. Noi îi dorim* ***„La mulți ani fericiți!”***

Neacşu Viorica & Anghel - Petroşani

De asemenea te rugăm să transmiți în paginile revistei noastre şi bunei noastre prietene ***Lenuța Porțan*** *multă sănătatre, fericire şi un călduros* ***„La mulți ani!”*** *din partea noastră, deoarece ziua ei de naştere este în luna iunie.*

Străjan Laura - Sibiu

Dumnezeu a hotărât într-o zi de vară plină de soare şi miros de trandafiri roz să pună în 2 trupuri un singur suflet, ştiind că astfel ne vom întâlni pe acest pământ şi vom rămâne prietene mereu.Tu, ***Simona****, ştii ce însemni pentru mine şi pentru toți cei cărora le eşti prietenă: sinceritate, iubire de semeni, mângâiere la greu, omenie, naturalețe, altruism, voința de a face bine, liniştea pe care mi-o dai atunci când am nevoie, ambiție, dăruire celor dragi. Aşa te văd eu Simona pe tine.*

Îți doresc să ai parte de oameni frumoşi sufleteşte în viața ta, care să te aprecieze şi pe care să îi apreciezi şi tu. Dumnezeu să te binecuvânteze mereu draga mea şi să te ajute să rămâi aceeaşi Mona pe care o ştiu şi pentru care îi sunt recunoscătoare lui Dumnezeu ca mi te-a dăruit ca prietenă. ***„La mulți ani!”*** *dearst Friend!*

Pârvu Laura Mioara - Ocna Sibiului

Pentru domnişoarele ***Laura Străjan*** *şi* ***Simona***

Vlad*, cu ocazia zilei voastre de naştere vă doresc multă saănătate, fericire, numai bine şi să ştiți că mereu mă gândesc la voi.* ***„La mulți ani!”***

Cupşa Anuca - Cupşeni (Maramureş)

„La mulți ani!” *cu sănătate, bucurii şi împliniri pentru* ***Tofan Geta*** *(1.06), pentru* ***Simion Petrică*** *(3.06) şi* ***Pârțag Cristian*** *(6.06).*

Victoria Ştefan - Piteşti

Cu mult drag pentru cei dragi de mai jos, care îşi aniversează ziua de naştere: ***Anişoara Bologa*** *(5 iunie),* ***Viorica Neacşu*** *(7 iunie),* ***Constantin Palaghia*** *(14 iunie),* ***Elena Apetrei*** *(18 iunie),* ***Ana Filip*** *(26 iunie) şi* ***Cornelia Valea*** *(29 iunie). Multă sănătate, forță morală, bucurii şi zile cât mai senine. „La mulți ani!”. Vă îmbrățişează din depărtare, Victoria.*

Cloşcă Florica - Vlăsineşti (Botoşani)

Pentru ***Focşa Mirela****: „Când a 20-a treaptă urci / Din a vieții scară / Din inimă eu îți doresc / A suta primăvară vară. / Iar când vei privi-napoi / La treptele urcate / Să nu vezi urme de noroi / Ci doar frumoase fapte.”*

Îți urez din toată inima un călduros ***„La mulți ani!”.***

Nițu Laura - Gura Vitioarei (Prahova)

„La mulți ani!” *pentru* ***Ionică Ghica.*** *Doresc să ai multă sănătate. „Învață de la floare / Să fii gingaş ca ea / Învață de la soare / Să ai blândețea sa / Învață de la păsări / Să fii mai mult în zbor / Învață de la toate / Că totu-i trecător.”*

Chită Adriana - Răchitoasa (Bacău)

Pe 15 iunie ***Costel Vulpe*** *şi* ***Vrâncianu Jeni*** *pe 10 iunie, îşi aniversează zilele de naştere. Le doresc multă sănătate şi toate florile din lume lor le dăruiesc.* ***„La mulți ani!”***

TERRY FOX
- Eroul Canadei -

30 iunie 1999 Terry Fox a fost ales ca cel mai mare erou canadian din toate timpurile, într-o anchetă națională pe internet, comandată de ziarul « *The National Post* ».

- continuare VI -

MARATONUL SPERANȚEI
De Leslie Scrivener

El a continuat să poarte tricoul cu Maratonul Speranței şi la spital şi a refuzat numeroase oferte, inclusiv cea a echipei de hocckey Maple Leaf din Toronto care a vrut să termine cursa pentru el.

În mai puțin de 48 de ore, rețeaua de televiziune CTV, a organizat un teleton şi chiar înainte de a se încheia emisiunea, au reuşit să strângă peste 10 milioane de dolari, 1 million din partea guvernului provinciei Colombie-Britanique, 1 million din partea guvernului provinciei Ontario precum şi donații considerabile din partea diverselor întreprinderi. Totuşi, majoritatea fondurilor vărsate erau din surse private.

Isadore Sharp i-a trimis o telegramă, pe care Terry a ținuit-o de patul spitalului. Aceasta spunea că Maratonul lui Terry era numai la început şi că o cursă pe jos, pentru strângerea de fonduri, avea să fie ținută în fiecare an în numele său, pentru a continua lupta împotriva cancerului.

"Tu l-ai început. Nu vom avea odihnă atâta timp cât visul tău de a găsi un remediu contra cancerului nu se va realiza." Pe parcursul următoarelor 10 luni, Terry a luptat cu boala. În unele zile, durerea era un adevărat coşmar, în altele se simțea suficient în formă ca să iasă cu Rick Hansen şi prietenii(ele) săi.

În timpul în care el îşi ducea bătălia cu viața, i-au fost decernate numeroase onoruri. Terry a fost cel mai tânăr Companion al Ordinului Canadei (cel mai înalt grad onorific civil al țării); a fost numit vedeta de actualități a anului de către Presa Canadiană; a caştigat trofeul **Lou Marsh** pentru performanțe atletice excepționale; a fost pus în rândul celor de la **Temple canadien** şi scrisori de încurajare au sosit de peste tot din lume. Dar ceea ce era mult mai important, era suma adunată pentru Maratonul Speranței, care a atins 23,4 milioane dolari. Cartea Recordurilor l-a trecut pe Terry în "topul" colectorilor de

fonduri. Numele său a fost dat unui munte, în Colombie-Britanique centrală.

Terry a murit cu familia aproape de el, pe 28 iunie 1981, cu mai puțin de o lună înainte de cea de-a 23-a aniversare. Națiunea a fost in doliu. Drapelele fluturau în bernă. Dar oamenii nu l-au uitat şi povestea lui nu s-a încheiat odată cu moartea sa.

Prima zi comemorativă **Terry-Fox** a avut loc în cursul lunii septembrie următor şi peste 300.000 de persoane au mers, au alergat, au mers pe bicicletă în memoria sa. Au adunat 3,5 milioane. În 1998 peste 1.000.000 de persoane au alergat si s-au strâns aproape 15,5 milioane de dolari. Din 1981, Zilele anuale, au adunat mai mult decât Terry a reuşit. Betty, mama lui Terry, a spus că Maratonul Terry-Fox n-ar fi existat fără Isadore Sharp şi că dl. Sharp, care a trăit pierderea fiului său urmare a cancerului, crede că într-o zi, un cercetător briliant, subvenționat printr-o bursă Terry-Fox, va descoperi poate remediul contra acestei maladii.

"Terry nu a pierdut bătălia" spune Sharp. "Poate că el a terminat ceea ce avea de făcut. Terry este asemenea unui meteorit care, în trecerea lui pe cer, lasă o lumină ce trece dincolo de vederea noastră, dar care rămâne în acelaşi timp strălucitor, în noaptea cea mai obscură."

-sfârşit-

CITATE

Maratonul speranței începea în 12 aprilie 1980 la St-John, Terre-Neuve, ca să se încheie la 1 septembrie 1980, chiar înainte de Thunder Bay, Ontario.

Terry a parcurs 5.373 kilometri în 143 de zile.

Nu rataţi să citiți periplul lui Terry, din care mare parte a fost extras din jurnalul personal pe care l-a ținut pe parcursul lungului său drum.

4 august; 4.430 km. - Sudbury, ON.

Terry este la jumătatea drumului de parcurs, deşi de cca. 400 de mile, oamenii îi spun că ei se află aşezați chiar la jumătatea drumului. Descoperim că odometrul a comis o eroare de 4 %. Terry de fapt a parcurs cu 65 de mile mai mult!

12 august; 4.675 km. - Sault Ste. Marie, ON.

În timp ce o stație de radio anunța că un resort de la piciorul lui Terry s-a rupt, un sudor a sărit în maşina lui ca să vină să-l repare, întârziere care i-a luat lui Terry în total 90 minute. Terry poate relua cursa.

18 august; 4.901 km. - Wawa, ON.

Colinele râului Montréal, la sud de Wawa, lung de 3 km. Cei care îl cunosc îl compară cu lupta dintre David şi Goliat, Terry fiind David. Tricoul lui Terry poartă sloganul: *Montreal River Here I Come (râule Montréal, iată-mă*!) şi pe spate, inscripția: *I've Got You Beat (te voi invinge)*!

27 august; 5.153 km. - Terrace Bay, ON.

Terry îl întâlneşte pe Greg Scott, de Welland, în varstă de 10 ani. Cancerul său de os l-a costat şi pe el un picior. "Greg a rulat pe bicicletă în urma mea în jur de 6 mile şi acesta cred că a fost momentul cel mai emoționant al cursei! Seara, am avut parte de o primire fantastică la Terrace Bay. Am vorbit despre Greg şi nu mi-am putut ține lacrimile."

1 sept.; 5.373 km. - Thunder Bay, ON.

"Oamenii mă aşteptau de-a lungul rutei ca să mă încurajeze. "Continuă, nu abandona, eşti capabil, poți reuşi, noi suntem toți în urma ta." Declarații de acest fel nu pot intra pe o ureche şi să iasă pe alta, în tot cazul nu în situația mea… oamenii continuau să-mi spună: "Poți duce până la sfârşit maratonul,Terry". Am început să meditez la toate aceste remarci în timpul acestei ultime mile. Adevărat, aceasta s-ar putea să fie ultima mea milă."

Conférence de presse. Thunder Bay, ON.

"Acesta este cu cancerul. Nu sunt singurul, se întamplă neîncetat şi altora, nu numai mie. Nu sunt un caz special. Ce se întâmplă acum nu poate decât să dea mai multă importanță la ceea ce am făcut, mai mult sens. Aceasta va inspira oamenii mai mult… Mi-aş dori doar ca lumea să înțeleagă că nimic nu este imposibil dacă încerci. Visele se realizează dacă oamenii încearcă. La începutul cursei, am zis că dacă toți am da câte un dolar, am avea 22.000.000 $ pentru cercetările asupra cancerului. Şi apoi, nu vreau să mai spun nimic, oameni buni, nu este nici un motiv ca acest lucru să nu fie posibil. Nici un motiv."

-sfârşit-

Sursa: Fundația Terry Fox
Trimis de **TRAIAN FLOREA - Canada**

...::: Anunțurile redacției :::... ...::: Anunțurile redacției :::... ...::: Anunțurile redacției :::...

ANUNȚ RELUAT

Dorim să continuăm să vă putem oferi acel mic dar, care constă într-un CD cu mărturia de viață a unei persoane cu handicap. Este un mic film care ne redă curajul de a lupta cu suferința și de a NU ceda. Dumnezeu este de partea ta, trebuie numai să vrei aceasta.

Nu vă dezvălui amănunte, ci vreau ca cel care dorește să-l primească, să-l poată savura din plin. Merită, este deosebit!

Aștept să-mi comunicați dacă aveți calculator sau DVD (cu DivX) pentru a vedea filmul, pentru a ști sub ce formă să fie făcută înregistrarea: CD simplu sau DVD.

Ne puteți comunica dorința d-voastră la adresa și telefoanele din revistă a asociației „HandHope": Burcea Aurel… (deoarece deține adresele d-voastră).

Cei care aveți calculator și acces la internet, puteți scrie și direct persoanei care dorește să vă facă această bucurie (tot persoană cu dizabilitate și cititoare a revistei): e-mail: crinapags@yahoo.com

(Dat fiind faptul că cererile exprimate au parcurs un traseu pe ocolite până au ajuns în posesia persoanei deosebite care dorește să facă această bucurie, este posibil să fi apărut și unele încurcături, așa că ne cerem scuze și rugăm ca toți cei care și-au exprimat deja dorința de a primi filmul, dar încă nu l-au primit, să revină cu un telefon sau o scrisoare, pentru a îndrepta lucrurile și a intra în posesia filmului. Vă mulțumim!)

ANUNȚ

Rog toți cititorii ca, atunci când scriu o scrisoare către revistă, să specifice numele și adresa pe plic (sau în cuprinsul scrisorii) pentru a putea cu ușurință identifica cine a scris-o. Reamintesc că, prin harul bunului Dumnezeu, aproape 2.600 de persoane primesc revista, iar numărul acesta, prin adresele trimise de voi, crește în fiecare lună (luna aceasta am tipărit 2.700), așa că… Reamintesc că revista o lucrez singur (omenește vorbind) și este imposibil să reținși să recunosc expeditorul numai după scris.

O rugăminte și pentru cei ce trimit sms-uri sau scrisori prin e-mail: cel puțin numele și prenumele!

Nerespectarea acestor elementare lucruri, poate duce la neputința de a publica numele, gândurile, poeziile…

INVITAȚIE APEL

Te-ai gândit că viața ta e un roman? Poate n-ai cutezat s-o privești așa, dar acesta este adevărul. Pentru mulți cititori ai revistei noastre, experiențele de viață relatate în ea sunt așa de binefăcătoare.

Poate și pe tine te-au încurajat sau ți-au oferit sfaturi bune. Și experiența ta de viață contează pentru noi. Nu te gândi că este nesemnificativă, pentru că nu este așa. Nu despre lucruri spectaculoase ținem să scriem, ci și de cele mici, dar care ne încurajează. Un mic succes pe care l-ai obținut în lupta cu viața, poate fi și pentru noi o încurajare. O inovație simplă pe care ai făcut-o și pe care o împărtășești revistei, poate ajuta viețile a sute dintre noi.

Nu ezita să ne scrii despre viața ta, care poate ți se pare nesemnificativă, dar care pentru noi poate fi un adevărat izvor de încurajare și mângâiere.

Te așteptăm în paginile revistei noastre!

IMPORTANT !

Mulțumim din inimă tuturor celor care au ales să facă o bucurie și o surpriză plăcută prietenilor și colegilor de suferință, trimițându-ne adresele lor.

După cum bine ați văzut și vedeți, unii dintre ei au scris și scriu, mulțumind celor care ne-au trimis adresele, așa că reînnoim rugămintea de a continua să ne trimiteți adrese ale semenilor și prietenilor noștri cu handicap locomotor, care, ca și noi, trec prin aceleași frustrări, dezamăgiri, descurajări și lupte sufletești.

Este frumos să ne bucurăm împreună de această revistă, de informațiile pe care le conține, de aceste articole deosebite, scrise de oameni deosebiți.

Vă mulțumim!

IMPORTANT!

Ținând cont că aprox. 50% din revistă o scriem împreună, subliniez că menținerea ei la acest număr de pagini, depinde nu numai de bani, ci și de scrisorile voastre (și de numărul lor, dar mai ales de conținutul lor) așa că vă îndemn să scrieți orice aveți în suflet și în inimă; orice credeți că este un îndemn, o încurajare; orice credeți că ne-ar putea ajuta pe noi toți, cei care o citim. De asemenea, scrieți-vă experiențele de viață, nu le desconsiderați, și nu uitați că așteptăm mereu creațiile voastre în domeniul literar.

Vă mulțumesc în numele tuturor!

APEL!

Rugăm toți cititorii revistei să scrie și să telefoneze doar acelor persoane care și-au exprimat dorința de a le fi publicate adresa și nr. de telefon la rubrica „Doresc să corespondeze"; iar atunci când scrieți sau telefonați, respectul și bunul simț să fie nota dominantă. Este dureros și de neînțeles cum unii dintre noi (puțini cred), în loc să sune și să scrie pentru a alina și încuraja, jignesc și îndurerează!

Vă mulțumim pentru înțelegere!

...::: Anunțuri de la cititori :::... ...::: Anunțuri de la cititori :::... ...::: Anunțuri de la cititori :::...

IMPORTANT

Vizitiu Mihai & Veronica - Vlădaia (Mehedinți)

Avem posibilitatea să ținem și să locuim împreună cel puțin 5 persoane. Cei care doresc să muncească croitorie, cizmărie, să confecționeze felicitări sau mărțișoare. Fac precizarea că nu primim personae care sunt mobilizate la pat sau care au depășit vârsta de 60 ani.

Toți cei interesați, bărbați și femei, ne pot scrie sau telefona: **Vizitiu Mihai și Veronica, loc. Vlădaia, jud. Mehedinți, cod 227500; 0749-383057 și 0252-356571**

IMPORTANT

Pisău Eleonora Săcele (Brașov)

Aș dori un căruț cu motor sau un motoscuter.

Pisău Eleonora, str. Mioriței, nr. 15, loc. Săcele, jud. Brașov, cod 505600, tel. 0748-562279 și 0749-608710

POȘTA REDACȚIEI

Cu tot respectul țin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, data de 1 a fiecărei luni (data la care ajunge scrisoarea la redacție) reprezintă ultima zi de „prindere" a scrisorii în revista din luna respectivă, urmând ca cele care ajung după ziua de 1 să fie „prinse" în revista din luna viitoare. Sfatul meu este să scrieți din timp!

<u>Vă rog mult, pe toți cei care scrieți, puneți-vă numele complet și adresa la expeditor!</u>

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Străjan Laura - Sibiu

Binecuvântată eşti că ai parte de o asemenea prietenă, şi de două ori binecuvântată pentru că eşti conştientă că asemenea prietenii nu sunt rodul întâmplării sau al norocului, ci sunt rodul dragostei şi purtării de grijă a Celui care este Prietenul nostru cel mai bun.

Într-adevăr, pentru ca cineva să aibă parte de asemenea prietenii deosebite, trebuie ca el (ea) să fie un prieten(ă) deosebit(ă).

Dorilă Victor - Drăgăneşti de Vede (Teleorman)

Tristă şi dureroasă scrisoare! Ştiam că situația în care eşti este grea, însă….

Ceea ce pot eu să-ți spun cu toată certitudinea este că nu eşti singur şi că bunul Dumnezeu, care Şi-a dat singurul Fiu pentru ca tu, eu, noi să putem avea un sprijin, un viitor, o nădejde…, iar în cele din urmă o viață veşnică, plină de sănătate, armonie, bucurie, fericire…

"El, care n'a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?" (Rom. 8: 32) şi ***"Dar, după cum este scris: „Lucruri, pe cari ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, şi la inima omului nu s'au suit, aşa sînt lucrurile, pe cari le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc."*** (1 Cor. 2: 9)

Cât despre alegerea făcută în urmă cu câțiva ani, a fost cea mai bună, mai înțeleaptă şi mai importantă decizie pe care o puteați lua. Niciodată, dar niciodată să nu regretați pasul făcut. Şi să nu dați înapoi orice ar fi să fie!

Mihalea Victorina - Sînandrei (Timiş)

Vă mulțumim că ne purtați mereu în sufletul şi-n rugăciunile d-voastră. Vă mulțumim şi pentru cele scrise şi aşteptăm să ne mai scrieți.

Danciu Ionelia - Cernica (Ilfov)

Într-adevăr, am simțit lipsa scrisorilor tale, aşa că primirea unei noi scrisori a fost un motiv de bucurie. Regret că atunci când bunul Dumnezeu m-a ajutat să ajung la Cernica, nu am reuşit să stăm mai mult de vorbă. Mulțumesc pentru scrisoare, pentru adresă şi… aştept să mai scrii.

Ursu Stela - Vânju Mare (Mehedinți)

Mare bucurie mi-a adus scrisoarea ta şi-ți mulțumesc mult că ai ținut să-mi împărtăşeşti şi mie din bucuriile şi momentele deosebite de care El ți-a făcut parte. Cât despre obținerea rapidă a unui cărucior, sugerează-i directorului să încerce şi la ADRA.

Spune-i acelui domn în vârstă (aştept să-mi trimiți adresa lui) şi că legea îi oferă dreptul de a obține un cărucior gratuit. Redau mai jos ce scrie pe site-ul ANPH:

*„Trebuie sa va prezentati la casa de asigurari de sanatate de care apartineti, cu un dosar ce va contine urmatoarele acte: *recomandare medicala tip reteta de la un medic specialist, având parafa doctorului si stampila rotunda a unitatii sanitare, din care sa reiasa diagnosticul si dispozitivul medical care este recomandat; *copia certificatului de încadrare în grad de handicap; *copia buletinului de identitate. Dupa depunerea dosarului la casa de asigurari de sanatate, în urma aprobarii vi se va emite o decizie pentru acordarea gratuita a aparatului solicitat."*

Trif Corina - Mangalia

Îți mulțumesc că m-ai anunțat despre schimbarea adresei. Cât despre publicarea în revistă, acest lucru depinde de o mulțime de factori. Mulțumesc mult pentru înțelegere şi pentru consecvența ta de a scrie mereu!

Matei Valentina Daniela - Nadăşa (Mureş)

Îmi pare rău că ai avut probleme de sănătate şi nu ai mai putut scrie des, aşa cum ți-ai dorit, însă acum mă aştept la o „avalanşă" de scrisori.

Despre informațiile solicitate, ar fi mult mai bine să suni la Direcția Generală de Protecție Socială şi Protecție a Copilului de la tine din județ. Nu numai că ei cunosc mai bine cum stau lucrurile, dar şi eventualele demersuri pe care va trebui să le faci, la ei vor fi făcute (cel puțin în ceea ce priveşte prima problemă).

Pavelescu Marinică - Piscul Sadovei (Dolj)

Mă impresionează purtarea d-voastră de grijă şi cuvintele calde, de suflet, pe care mi le spuneți în fiecare scrisoare. Vă mulțumesc, aşa cum vă mulțumesc (şi mulțumesc tuturor) şi pentru că mereu vă rugați pentru mine.

Cât despre timpurile grele care le trăim… 2 Timotei 3: 1 5.

Bivol Dumitru - Piteşti

Mda! Neseriozitatea, răutatea, egoismul, trădarea… sunt caracteristice pământului şi mai ales timpului pe care-l trăim. Vrem ca oamenii să se schimbe… foarte bine… însă să nu uităm că schimbarea trebuie să înceapă cu „mine" (nu cu „x" cu „y") şi că numai bunul Dumnezeu, prin Duhul Său cel Sfânt poate transforma în totalitate inima şi caracterul omului. Haideți să-I permitem să facă parte continuu din viața noastră!

Nicola Constantin - Galicea Mare (Dolj)

Vă mulțumesc din suflet pentru sugestiile făcute. Câteva dintre ele, revista deja le îndeplineşte: rubrică permanentă care prezintă în fiecare număr câte o afecțiune, există; rubrică permanentă care să prezinte povestea de viață a cuiva dintre noi, există (fotografie, adresă nr. de telefon rămâne la hotărârea fiecăruia!).

Cât despre celelalte două: la apariția volumului mă gândesc de aproape trei ani, iar mărirea numărului de pag…. este dorită din totdeauna (să nu uităm că la început a fost mai mult un pliant alb-negru de 4 pag.), însă… momentan nu se poate (munca sunt singur şi cheltuielile ar creşte mult)

Cloşcă Florica - Vlăsineşti (Botoşani)

Când citesc o scrisoare de la cineva cu atâtea probleme, dar cu inima plină de optimism şi de încredere în bunul Dumnezeu, dispusă să vadă frumoase binecuvântări acolo unde alții nu ar văd decât durere… cum să nu mă bucur şi cum să nu-I dau slavă Lui.

Îți mulțumesc, Florica, atât pentru ce scrise, cât şi pentru fotografia trimisă. Să nu uiți niciodată: „Nu eşti singură!"

Vizitiu Mihai & Veronica - Vlădaia (Mehedinți)

M-am bucurat din toată inima când am citit „*o ducem bine din toate punctele de vedere*". Iar faptul că vreți să-i ajutați şi pe alții… spune multe! Sunteți mult binecuvântați de către Tatăl Ceresc.

Matei Valentina Daniela - Nadăşa (Mureş)

Nu uita că viața are momente şi ocazii neplăcute, dar şi

>>> continuare în pagina 19

>>> continuare din pagina 18

multe frumoase. Depinde la care din ele privim şi pe care le păstrăm în inima şi-n sufletul nostru. Bucură-te că ai o mamă, bucură-te că nu ai un handicap imobilizant, că te poţi deplasa, că există un Dumnezeu care te iubeşte, că…

Nica Genoveva - Livezi (Bacău)

Mă bucur mult că revista v-a plăcut şi vă place atât de mult, considerând-o ca fiind a noastră, a celor cu dizabilităţi, fiind şi foarte utilă prin rubricile şi informaţiile conţinute. Legat de ceea ce m-aţi întrebat, nu cunosc.

Aştept să ne mai scrieţi.

Oprişan Felicia - Hunedoara; Stanciu Costel - Buzău; Latu Leonița - Unteni (Botoşani); Marcel Cepoi - Comăneşti (Bacău); Pino Oprea Andraş & Violeta - Ploieşti; Rus Lucia - Călacea (Bihor); Chită Adriana - Răchitoasa (Bacău); Fodor Niculuță - Pătrăuți (Suceava); Drăghici Ionela - Berteştii de Sus (Brăila); Dumitraşcu Alexandrina - Slobozia (Ialomița); Stănică Ion Claudiu - Bîlta Filiaşi (Dolj); Rădulescu Cătălina - Bărbuleț (Dâmbovița); Vasari Piroşka - Țipari (Timiş)

Chiar dacă mici şi foarte mici în ceea ce priveşte conţinutul, mesajele voastre mi-au arătat că apreciaţi revista şi eforturile mari care se depun pentru realizarea ei. Vă mulţumesc, aşa cum mulţumesc şi celor care au telefonat, cerându-le însă iertare pentru că numele lor nici măcar nu au apărut în revistă.

Doresc să corespondeze:

Oprea Gică - Grumezoaia (Vaslui)

Am 33 ani, doresc să cunosc tinere, de vârstă apropiată, în vederea căsătoriei.

Oprea Gică, loc. Grumezoaia, com. D. Cantemir, jud. Vaslui, tel. 0235-485452

Gheorghe Vasile Marian - Băbeni (Vâlcea)

BUNĂ! Mă numesc Gheorghe Vasile Marian şi am handicap gr. I. Mă deplasez mai greu cu un baston. Am distrofie musculară progresivă şi vreau să-mi fac o prietenă adevărată şi sinceră. Menționez că sunt înalt, am ochi căprui şi pun suflet într-o prietenie. Caut domnişoară pentru prietenie, sinceritate şi de durată. Nu contează situația materială dar, dacă se poate, cu handicap gr. III.

Gheorghe Vasile Marian, str. Uzinei i 3, nr. 411, loc. Băbeni, jud. Vâlcea, 0745-501708

Harângă Nicuşor - Buzău

Salut! Sunt Nicuşor, am 35 ani şi am un handicap gr. II. Doresc prietenie cu o fată sinceră, temătoare de Dumnezeu. Îmi place natura, muzica, lectura, studiul, istoria, geografia.

Harângă Nicuşor, str. Răchitei, nr. 59, loc. Buzău, jud. Buzău, tel.: 0238-424957

Petcu Elena Giorgiana - Berislăveşti (Vâlcea)

Mă numesc Petcu Elena Giorgiana, am 18 ani şi un handicap gr. I. Sunt netransportabilă, având diagnosticul de tetrapareză spastică.

Sunt o fată credincioasă, citesc foarte mult cărți de religie, îmi plac emisiunile la televizor şi îmi place să mă plimbe frații cu căruciorul. Îmi place să merg la biserică, dar este la 2 km. şi fiind drum de țară, mă duce mai greu cu căruciorul.

Petcu Elena Giorgiana, sat Bredişor, com. Berislăveşti, jud. Vâlcea. Tel. 0250-753182 şi 0751-617733

Nica Genoveva - Livezi (Bacău)

Doresc să corespondez pentru a obține un schimb de experiență în menținerea bolii de Scleroză multiplă la linia de plutire. Ştiu că nu se tratează. Mă termină gândul să nu mă ajut cât de cât singură, să fiu povara totală a cuiva.

Am acest diagnostic de 12 ani (feb. 1995). Aş dori să corespondez cu persoane diferite, dar dacă sunt şi de boala mea, m-aş bucura. Eu am 52 ani. Doresc din toatăinima să fiu mântuită şi să cunosc adevărul, adevărat (având în vedere Matei 7)

Nica Genoveva (Gina) Str. Blocului, nr. 32, com. Livezi, jud. Bacău

Stroilă Gabriel - Bucşani (Dâmbovița)

Mă numesc Gabriel, am 29 ani. Am un handicap gradul 2 (operație pe inimă). Timid, sufletist, singur, aş dori să cunosc o fată pentru prietenie / căsătorie. Mulțumesc anticipat. Rog seriozitate. Tel. ***0723-898125****.*

Matei Valentina Daniela - Nadăşa (Mureş)

Dacă eşti convins că şi persoanele cu handicap au suflet şi ştiu să iubească, dacă ai între 34 45 ani şi vrei să mă cunoşti, scrie-mi.

Matei Valentina Daniela, str. Principală, nr. 168, com. Beica, loc. Nadăşa, jud. Mureş

Vasari Piroşka - Țipari (Timiş)

Te rog să dai adresa şi numerele mele. ***Vasari Piroşka, loc. Țipari, nr. 31, jud. Timiş, cod 307128. Tel. 0724-780625 şi 0729-620956***

Pino Oprea Andraş & Violeta - Ploieşti

Vă rog daţi şi datele noastre la corespondență...

Pino Andraş Oprea Tel. 0721-642890 ID/email: pino_scriitorul@yahoo.com

Violeta Elena Oprea Tel. 0721-273180

NOTĂ: ***Rog pe toți cei care doresc să corespondeze, atunci când îşi exprimă această dorință, să scrie şi un mic enunț, de câteva rânduri, care să conțină o scurtă prezentare: nume, hobby-uri, motive, etc., etc.***

Puneți-vă în locul celor ce citesc enunțurile şi doresc să corespondeze. Este normal ca enunțul să-i convingă să înceapă o corespondență bogată, însă dacă acesta este sărăcăcios întocmit, nespunând mai nimic despre cel ce solicită corespondență…

SUGESTIE: ***Cei care doriți să vă faceți prieteni şi vă exprimați frumoasa dorință de a coresponda, nu aşteptați să vi se scrie, ci începeți voi să scrieți celorlalți, care şi-au exprimat aceeaşi dorință!***

SPONSOR: S.C. RELIAN S.A., distribuitor utilaje agricole, sisteme de irigat prin picurare, etc.
CONTACT: Şos. Alexandriei, nr.220, sector 5, Bucureşti tel. 021-4205914; 0742-358431

Asociația "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltărețu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com